

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Veluti Totidem Ramos
Distributa

Ilsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCCXI. Christus Paßionem suam Discipulis prænunciat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

futuræ suæ attestationi post Christi Mortem fidem derogarent. Unde discimus etiam utilia ad Proximi Salutem non nisi opportuno tempore proferenda esse: item credita nobis arcana non ante tempus manifestanda, silentiique fidem petenti servandam esse. Si militer optare debemus, ne quam alij de nobis sublimem habent æstimationem, apud alios divulgant.

MEDITATIO CCCXI.

*Christus Passionem suam Discipulis
prænunciat.*

Matth. 16. v. 21. Marc. 8. v. 31. Luc. 9. v. 22.

PUNCTUM I. *Exinde cœpit JESUS ostendere Discipulis suis, quia oporteret eam ire Jerosolymam, & multa pati à Senioribus, & Scribis, & Principibus Sacerdotum, & occidi, & tertia die resurgere.* Matth. 16. v. 21. Supposta professione, & Fide Discipulorum, quod ipse esset Filius DEI, voluit Christus ostendere illis, quanta esset passurus, & quod tantam Dignitatem, ac Excellentiam Filij DEI non ob alium finem sustineret, quam ut multa, & indigna pateretur. Sic honores, & honorata officia non ob aliū finem à nobis admitti ac suscipi debent, quam ut plus adversitatum & laborum sustineamus. Hoc modo S. Paulus 1. ad Timoth. 3. v. 1. dixit: *Si quis Episcopatum desiderat, bonum Opus desiderat.* Nempe qui non honorem, sed munera molestias, cruces, labores desiderat. Voluit etiam Christus Discipulis suis considerandum proponere, quantus ipse esset, & quanta tamen passurus esset,

ut

1:20 *Ab Octava SS. Corp. Christi usque ad Adventum.*
tit, sicut nec ipse, ita nec nos à quantiscunque adversis
eximi cuperemus, memores, non esse discipulum su-
per Magistrum, nec servum esse majorem Domini
fùo: ut proinde ejus Exemplo animati sequamur Ve-
ltigia ejus.

PUNCT. II. *Et assumens eum Petrus, cœpit increpa-
re eum, dicens: Absit à te Domine, non erit tibi hoc. Quoniam
conversus dixit Petro: Vade post me Satana, scandalum es
mihi.* v. 22. Quod Petrus ex cæco & insipiente amo-
re Christo dixit, hoc appetitus sensitivus, amor pro-
prius, & caro nostra dicit nobis, dehortans nos ab iis
quæ nos pati oportet pro Salute nostra; cui tamè nos
Christi Imitatione acriter opponere debemus, pro
Satana, & inimico ipsum proprium amorem haben-
tes: nam, *Qui amat Animam suam, testante Christo,*
cap. 12. v. 25. apud Joann. perdet eam. Idcirco amor
proprio, appetitui sensitivo, & carni reipsa dice-
mus: *Vade post me Satana, scandalum mihi es;* nec fini-
mus eam antecedere, & ducem agere. Attendamus,
quanto desiderio patiendi Christus exarserit, qui ei-
dem resistentem non jam Petri, sed Satanæ nomine,
compellat, & retrocedere jubet, quem paulò ante ad
Apostolici culminis fastigium efferre decreverat.

PUNCT. III. *Quia non sapis ea, quæ DEI sunt, sed
quæ hominum.* v. 23. Considera causam, cur pati hor-
reamus, esse defectum veræ & Deo conformis Sa-
pientiæ: insipientium enim hominum more tantum
respicimus ad præsentia momentanea, & levia
tribulationis nostræ, non autem ad æter-
num Gloriæ pondus, ad Divinum
Beneplacitum &c.

MED